

Den ringmärkta fågeln har sålunda efter 2 års flyttningar återvänt till hembygden.

Pilgrimsfalk, *Falco peregrinus*, skjuten i Frankrike.

Genom brev daterat den 7 mars har Dr. A. CHAPPELIER, Directeur de la Station des Vertébrés, Versailles, underrättat om att »en stor sparvhök, troligtvis en falk» med Riksmuseets ring B. 2738 skjutits vid Marez i dep. Nord, norra Frankrike.

Det var en pilgrimsfalk, som ringmärkts som unge av Herr MARTIN LEKSELIUS i boet på Uvklitten i södra Leksand den 5 juli 1930. Det var 4 ungar i boet, som alla märktes, och en av dem dödades redan i sept. samma år i Rättvik, såsom förut omtalats.

Återfunnen duvhök, *Astur gentilis*.

I brev poststämplat den 2 febr. 1931 insänder Jägaren C. PEDERSEN Riksmuseets ring B. 2058, som han tagit av foten på en duvhök, »som hade brutit sig in i en fasangård på Borrestad i Skåne. Den hade, då den blev fångad, dödat 3 fasanhonor och sårat en fjärde, så att den måste avlivas. Den ena hönan hade höken trots sin ofrivilliga fångenskap tilldelats ätit upp.» Denna hök hade ringmärkts som unge av Kand. GUNNAR NORDQVIST den 26 juni 1930 i Andrarums socken i Skåne. Detta återfynd är av intresse, ej blott emedan det är den första återrapporterade duvhök av de f. ö. rätt få, som vi fått ringmärkta, utan även emedan det visar, att de unga duvhökarne åtminstone delvis stanna kvar i Skåne. Detta har man visserligen antagit för troligt, men ej haft direkta bevis för. Avståndet mellan ringmärknings- och fångstplats är något omkring två mil, men den senare ligger ungefär nordnordväst om den förra.

Sent rapporterad brun kärrhök, *Circus aeruginosus*, funnen i Tyskland.

I mitten på mars 1931 ankom ett brev från Hr C. BÖTTCHER, i vilket han insände Riksmuseets ring B. 1225. Fågeln,

som bar denna ring, hade redan skjutits i september 1928 omkring 12 kilometer från Hamburg. Med den ifrågavarande ringen hade Herr ERIK ROSENBERG den 8 juni 1928 märkt en unge av brun kärrhök i Fröshammarsviken av Hjälmaren. Det nämnda året lyckades Herr ROSENBERG att ringmärka 9 bruna kärrhökar. Av dessa ha redan 3 återrapporterats och nu den 4:de, vilka alla dödats inom 2 år efter märkningen. Detta är ett förnyat bevis på den stora förödelsen av våra rovfåglar. Flyttningsriktningen har i alla dessa fall varit den normala mot sydväst.

Ornvråk, *Buteo buteo*, som ej flyttar.

Jägare HARALD BOUIN har insänt Riksmuseets ring B. 2347, som han tagit av foten på en »ljus ornvråk», som av honom skjutits den 17 jan. 1931 vid Skarhults slott. Denna vråk hade ringmärkts som unge av Stud. ARNE KLEMMENTSSON den 13 juni 1930 å Nösedale kronopark, V. Göinge härad, norra Skåne. Det inträffar då och då, att ornvråkar övervintra i Skåne, och det är av intresse, att åtminstone i ett sådant fall det är en av landskapets egna infödingar, som gjort det. Möjligen är detta det normala, ty man känner för vissa andra fågelarter, att i sådana länder, där övervintring kan ske, det är de inhemska, som göra det under det att mera nordliga former av samma art fortsätta längre söderut.

Bivvråk, *Pernis apivorus*, återfunnen i Frankrike.

M. MAUME LOUIS meddelar i brev av den 9 sept. 1930, att han under jakt föregående söndag, alltså den 7 sept., lyckats skjuta en »faucon» med Riksmuseets ring B. 472 vid Cognat Lyonne (ungefär 1 mil väster om Vichy) i departementet Allier i östra Frankrike. Ifrågavarande ring hade utlämnats till Skogschefen ARVID NILSSON, som nu benäget meddelat, att med denna ring en unge av bivvråk märkts den 26 juli 1930 i Hjulshöjden under Hellefors, Örebro län, av skogvaktaren U. F. JANSSON, Örlingen, Gåsbornshyttan.

Denna unga bivvråk har sålunda varit stadd på flyttning

söderut på normal tid. Att döma efter fyndplatsen skulle han sannolikt, om han fått leva, fortsatt över Spanien ned till Afrika. Av föregående fynd veta vi, att bivvråkarna dels flytta över Spanien, dels över Italien och Malta.

Vipa, *Vanellus vanellus*, återfunnen i Spanien.

Senor JUAN M. SANCHEZ, Madrid, har vänligen insänt Riksmuseets ring E. 391, som tagits av foten på en vipa, skjutten den 11 jan. 1931 på en privategendom med namnet Marcera i samhället Oropesa i provinsen Toledo i västra delen av centrala Spanien. Denna vipa hade ringmärkts av Stud. NUS NORÉIN på Vällinge strandängar, ungefär 25 kilometer söder om Malmö den 23 maj 1930. Vi ha fått vipor ett par gånger förut återrapporterade från Spanien, men huvudsakligen från det norra kustområdet.

Ännu en vipa, *Vanellus vanellus*, återfunnen i Spanien.

Genom betägen förmedling av Dr. DROST har erhållits kännedom om att i en spansk tidning stått en notis om, att att D. MIGUEL LUCENA RUBIO under en jakt i febr. 1931 skjutit en »avefria» vid Pinos Puente strax väster om Granada, och denna vipa hade burit Riksmuseets ring D. 2326. Den var märkt sommaren 1930 i Skåne, sannolikt vid Krankesjön, men ringemottagaren har ej avgivit rapport, trots påminnelse.

Morkulla, *Scotopax rusticola*, återfunnen i Irland.

Mr. H. F. WITHERBY skriver och meddelar, att hans vän Mr. C. MULLOHLAND den 1 jan. 1931 vid Boyle i County Roscommon i västra centrala Irland skjutit en morkulla med Riksmuseets ring A. 2274. Denna morkulla hade ringmärkts som unge av Baron KNUT VON ESSEN den 27 juni 1929 vid Åbo i västra Jämtland (ungefär 63° 43' n. l.) nära norska gränsen. Förut ha flera morkullor av ungefär liknande ursprung skjutits i Irland, så att denna flyttningsriktning för jämtländska morkullor synes vara den normala.